

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 22

гр. София, 08.06.2023 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: полк. РУМЕН ЛЮБ. ПЕТКОВ

Членове: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА
полк.ЮЛИЯН В. БАНКОВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ИВ. ХРИСТОВА
като разглежда докладваното от полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА Въззивно
частно наказателно дело № 20236000600020 по описа за 2023 година

и при участието на военния прокурор лейтенант Станчева, образувано по жалба от адвокат С. П. от АК - П. – защитник на обвиняемия ефр. Д. Г. Д. срещу определение № 32/1.06.2023 г. по ЧНД № 161/2023 г. по описа на Военен съд - П..

Производството е по реда на чл. 65, ал. 7 от НПК.

С обжалваното определение № 32/01.06.2023 г. по НЧД № 161/2023 г. състав на Военен съд - П. е отхвърлил като неоснователно искането на адв. С. П. от АК - П., в качеството ѝ на защитник на обвиняемия бивш ефр. Д. Г. Д. - обвиняем по досъдебно производство № 13-Рп/2023 г. по описа на Военно-окръжна прокуратура - П., за изменение на мярка за неотклонение „Задържане под стража“ в по-лека. На основание чл. 65, ал.6 от НПК съдът е определил срок от два месеца, в който обвиняемия и защитника му не може да прави ново искане за изменение на взетата мярка за неотклонение, освен когато искането се основава на влошено здравословно състояние на обвиняемия.

В частна жалба пред настоящата инстанция, защитата твърди, че определението на Военен съд - П. е неправилно и незаконосъобразно. Посочва се, че след като на 11....2023 г. обвиняемия Д. Г. Д. е бил привлечен в качеството на обвиняемо лице, за извършено престъпление по чл. 281, ал.2, т.1 и т.5 във вр. чл. 20, ал.2 от НПК, спрямо него не са извършвани никакви процесуално-следствени действия. Излагат се съображения, че не са налице доказателства, които да обосновават наличие на реална опасност да се укрие и/или извърши друго престъпление. Аргументи за това намира в липса на доказателства, които да установяват опасност за укриване, като се посочва, че обвиняемия има постоянен адрес, на който живее с родителите си, не е обявяван за общодържавно издирване, има установена самоличност и не е

оказвал съпротива при задържането му .

Счита, че не е налице и втората алтернатива, а именно реална опасност от извършване на престъпление. Защитата на обвиняемия намира определението в тази част за неправилно, тъй като по делото било установено, че до настоящия момент няма висящи наказателни производства, а образуваните са били прекратени с постановление за прекратяване по надлежния процесуален ред. Неправилна е и преценката на съда досежно опасността от извършване на престъпление „с оглед тежестта на обвинението“.

По отношение на твърдението за влошено здравословно състояние, се посочва, че до момента не е изготвена съдебно-медицинска експертиза, от която да се направи извод дали може обвиняемия да пребивава в условията на ареста, при условие, че същия има висока кръвна захар и е необходимо становище от специалист – ендокринолог и назначаване на хранителна диета. Искане се отмяна на определението на Военен съд – П., с което оставено без уважение искането за изменение на мярката „задържане под стража“ в по-лека.

В съдебно заседание обвиняемия Д. Г. Д. и защитникът му адв. С. П. – АК - П. поддържат изцяло доводите развити в частната жалба. В заключение се прави искане да бъде изменена мярката му за неотклонение от „Задържане под стража“ в по-лека, а именно „парична гаранция“ или „подписка“

В съдебно заседание представителят на Военно-апелативната прокуратура дава становище, че жалбата е неоснователна и не следва да бъде уважена, а определението на първоинстанционния съд е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено, като обвиняемият остане с мярка за неотклонение „Задържане под стража“ предвид на повдигнатите обвинения за тежки престъпления и опасността да се укрие и да извърши други такива.

Военно-апелативният съд, като взе предвид доводите, изложени от страните, материалите по досъдебното производство и обжалвания първоинстанционен съдебен акт, намира за установено следното:

Молбата за изменение на мярката за неотклонение „задържане под стража“ в по-лека на обвиняемия бивш ефр. Д. е подадени от легитимни лица, в законоустановения срок чрез съда, постановил първоинстанционния съдебен акт и е процесуално допустими.

С постановление на прокурор от ВОП – П. от 11....2023 г. бивш ефр. Д. Г. Д. е привлечен в качеството на обвиняемо лице за престъпление по чл. 281, ал. 2, т. 1 и т. 5, във връзка с ал. 1, във връзка с чл. 20, ал. 2 от НК за това, че на 10....2023 г. в землището на гр. Х., обл. Х., в съучастие като съизвършител с гр. л. Г. А. Б. от с. Т., общ. М., обл. П. и гр. л. И. Н. П. от с. Т., общ. М., обл. П., с цел да набави за себе си имотна облага противозаконно подпомогнал чрез извършване на превоз от гр. Л. до землището на гр. Х., обл. Х., да

пребивават осем лица група чужденци – А. С. С.; М. А. Х.; М. Ш. Б.; Я. Ф. А.; А. Ш. Б.; Я. Х. А.; С. Х. А. и Е. Я. А., в страната в нарушение на закона по смисъла на чл. 22, ал. 1 т. 1 във връзка с чл. 9а, ал. 2 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) „Пребиваването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на издадена виза по чл. 9а, ал. 2 (чл. 9а, ал. 2, т. 1 от ЗЧРБ – за летищен транзит; чл. 9а, ал. 2, т. 3 от ЗЧРБ – за краткосрочно пребиваване; чл. 9а, ал. 2, т. 4 от ЗЧРБ – за дългосрочно пребиваване), чл. 22, ал. 1, т. 2 от ЗЧРБ „Пребиването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на международни договори за безвизов и облекчен визов режим; чл. 22, ал. 1, т. 3 от ЗЧРБ „Пребиваването на чужденците в Република България се осъществява въз основа на разрешение на службите за административен контрол на чужденците“ и да преминават в страната в нарушение на закона по смисъла на чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ „Чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава редовен документ за задгранично пътуване или друг заместващ го документ, както и виза, когато такава е необходима“, като деянието е извършено чрез използване на моторни превозни средства – лек автомобил марка „...“ - ..5Д, с рег. номер2 .. и лек автомобил марка „Ф.“ м. „Г.“, с рег. номер3 .. и по отношение на повече от едно лице.

С определение № 4/13.03.2023 г. по ЧНД № 47/2023 г. по описа на Военен съд – П. на обвиняемия бивш ефр. Д. Г. Д. е била взета мярка за неотклонение „Задържане под стража“. С Определение № 10/23.03.2023 г. по ВНЧД № 9/2023 г. по описа на Военно-апелативния съд, мярка за неотклонение „Задържане под стража“ е потвърдена и е влязла в законна сила на 23.03.2023 г. Касае се за тежко умишлено престъпление по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК, тъй като за престъплението законодателя е предвидил наказание лишаване от свобода от една до шест години лишаване от свобода и глоба от пет хиляди до двадесет хиляди лева глоба.

При разглеждане на искането за изменение на същата състав на първоинстанционния съд е приел, че *„по категоричен начин се доказва обоснованото предположение относно авторството на обвиняемия Д.“*. Основният съд е приел, че не е отпаднало обоснованото предположение и с оглед новосъбраните писмени и гласни доказателства. Преценил е, че задържането към момента е рамките на разумния срок, предвиден в чл. 5 от ЕКЗПЧОС. В мотивите си съдът е посочил, че *„основанието за задържане не е отпаднало, тъй като обвинението което е било повдигнато спрямо обвиняемия Д. се базира на обоснованост, свързана със събраните по делото безспорни доказателства за самото му авторство, като тези доказателства са достатъчни с цел потвърждаване на мярката за неотклонение „задържане под стража“*. Съдът е изложил и аргументи за това, че не е отпаднала и предпоставката, че обвиняемото лице би могло да се укрие или да извърши ново престъпление, тъй като обвиняемото лице макар да има постоянен адрес в с. Т., живее във фактическо съжителство с лицето И.

П. на адрес, различен от посочения. За да обоснове извод, че има реална, а не хипотетично опасност обвиняемия бивш ефр. Д. Г. Д. да извърши друго престъпление, съдът се е позовал на постановления на прокурори от ВОП- П. за прекратяване на наказателни производства, образувани и водени срещу Д. и е посочил, че *„самата личност на обвиняемия сочи, че същият като служител на БА не е опазил устоите и пагона, а е участвал в осъществяване на престъпен акт по нарушаване на устоите по опазване на Българската граница, с оглед участието му в трафик на мигранти“*, с което е обосновал високата степен на обществена опасност на деянието, за което му е повдигнато обвинението.

Военно-апелативният съд, след като извърши проверка на съдебния акт и направи актуална самостоятелна преценка дали е налице обосновано предположение за извършване на престъплението, намери, че събраните до момента по делото доказателства, проследени в хронологичната им зависимост и логическата им последователност, в необходимата и достатъчна степен за този етап от наказателното производство дават възможност да се формира устойчив извод, че за обвиняемия бивш ефр. Д. Г. Д. са налице в достатъчна степен на убедителност данни за съпричастност пряко към инкриминираното му деяния.

По делото са извършени множество процесуално-следствени действия, чиято цел е пълното, всестранно и обективно разследване на фактите и обстоятелствата по делото. Извършени са разпити на свидетели – очевидци пред съдия, приложени в том II, л. 48 и сл. от досъдебното производство; с постановление от 31...2023 г. на разследващ полицай от РС „ВП“ – П. е назначена техническа експертиза на мобилни телефони, използвани от обвиняемите по делото лица и от сирийски гражданин, която към момента е в процес на изготвяне; на 28...2023 г. и на 13...2023 г. е извършен оглед на веществени доказателства, включително и на мобилния телефон ползван от обвиняемия Д.. С протокол за доброволно предаване по делото са приобщени записи на охранителни камери на община Х.; изготвени са веществени доказателствени доказателствени средства „видеозапис“ от прилагане на специално разузнавателно средство; справки от мобилни оператори, както и протоколи от 02....2023 г. изготвени от Държавна агенция „Технически операции“ по приложени специални разузнавателни средства по отношение на обвиняемия Д. Г. Д..

В този смисъл несъстоятелни се явяват възраженията на защитата на обвиняемия, че по делото не са извършвани процесуално-следствени действия. Процесуалните способи по събиране и доказване по делото не налагат винаги пряко участие на обвиняемия в тях. Това означава, че действията по разследване в хода на досъдебното производство до момента не са спирани, а са събрани нови гласни и писмени доказателства, които в достатъчна степен могат да потвърдят в достатъчна степен на достоверност участието на обвиняемия бивш ефр. Д. в описаната по-горе престъпна

деятелност. Ето защо, събраните до момента доказателства в никакъв случай не опровергават изводите на Военен съд - П. относно предположението за евентуална съпричастност на обвиняемия бивш ефр. Д. в деянието, тъй като събраните до момента материали по досъдебното производство дават индикация за доброволно и обмислено участие в посочената по-горе схема. Достатъчни са и данните, които дават индикация, че евентуалното му участие е резултат на предварителна подготовка и организация, изискваща прецизно синхронизиране между отделните участници за изпълнение на поставените им задачи при реализиране на престъпната дейност.

Именно на тази база съдът извърши проверка на атакувания съдебен акт и актуална преценка към настоящият момент по смисъла на чл. 65, ал. 4 НПК и намери, че и към настоящия момент не е разколебано обоснованото предположение за извършване на престъплението, което е инкриминирано на обвиняемия бивш ефр. Д. Г. Д., както и че това обосновано предположение по степен и убедителност съответства на стадия на развитие на наказателното производство.

На следващо място, настоящият въззивен състав обсъди опасността от укриване и/или извършване на престъпление, тъй като тя е стояла и като основание за вземане на най-тежката мярка за неотклонение спрямо обвиняемия. Реалната опасност се извлича от тежестта на санкцията, предвидена за престъплението, за което по отношение на обвиняемия е повдигнато обвинение и която предполага той да извърши друго престъпление, с цел осуетяване на евентуална бъдеща наказателна репресия, както и да извърши действия целящи възпрепятстване на разследването. В конкретния случай, по делото не се съдържат никакви данни за наличие реална опасност и заплахата за живота и здравето на свидетели или други лица, които да са от съществено значение за разкриване на обективната истина по делото. Няма данни, които да обосноват и извод, че обвиняемият би извършил друго престъпление. Видно от приложената по делото справка за съдимост обвиняемият не е осъждан, а освобождаването му от наказателна отговорност не сочи на извод за криминални прояви. Неправилни са изложените мотиви и изводи на основния съд, че постановленията за отказ да се образуват досъдебни производства (вж. т. 4 от д.п.) и постановленията за прекратяване на наказателните производства срещу него са израз на престъпно поведение. Няма основание да бъдат игнорирани резултатите от извършените от компетентните държавни органи проверки спрямо него. Не може да бъде изведен и извод за трайно незачитане от страна на обвиняемия на установените правила, осигуряващи обществения ред и превенцията на личността. Към настоящият момент обвиняемият Д. Г. Д. не е обвиняем по други висящи наказателни производства, не е осъждан, което не обуславя реална опасност обвиняемият да извърши друго престъпление, с което да възпрепятства разследването по делото.

В този смисъл, с оглед преценка на всички относими обстоятелства по

чл. 65, ал.4 НПК, включително тежестта на обвинението, индивидуалните обстоятелства за личността на обвиняемия Д. Г. Д., семейното и имущественото му положение, съдът намира, че подходящо ограничение занапред, което ще постигне целите на мерките за неотклонение визирани в чл. 57 от НПК като продължи да осигурява правилния ход на процеса и ще възпрепятства обвиняемия да извърши престъпление, следва да бъде изменена в по-лека от взетата мярка за неотклонение „Задържане под стража“, а именно „гаранция в пари“ за сумата от 5000 (пет хиляди) лева, която следва да бъде внесена в 7-дневен срок от влизане в сила на определението.

Въз основа на изложеното и на основание чл. 65, ал. 8, 9 и 10 НПК, Военно-апелативният съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ определение № 32/01.06.2023 г. по ЧНД № 161/2023 по описа на Военен съд - П., с което е оставено без уважение искането на защитника на обвиняемия бивш ефр. Д. Г. Д. по досъдебно производство № 13-Рп/2023 г. по описа на Военно-окръжна прокуратура – П., за изменение на мярката му за неотклонение "Задържане под стража".

ИЗМЕНЯ мярката за неотклонение на обвиняемия по досъдебно производство № 13-Рп/2023 г. по описа на Военно-окръжна прокуратура – П. бивш ефр. Д. Г. Д. от "Задържане под стража" в „Парична гаранция" в размер на 5 000 (пет хиляди) лева, вносима в 7-дневен срок.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на началника на Сектор „Арести“ при ОС „Изпълнение на наказанията“ чрез Областна дирекция „Охрана“ - гр. П., за незабавно освобождаване на лицето след внасяне на гаранцията, ако не се задържа на друго правно основание.

Определението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____